

1960 Jun 22 ILO Genève

810 Konvensjon 115 om vern for arbeidere mot strålefare.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 44. sesjon den 1. juni 1960, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til vern for arbeidere mot joniserende stråling, punkt 4 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag den 22. juni 1960 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om vern mot strålefare av 1960.

Del I. Generelle regler.

Art. 1. Hvert medlem av ILO som ratifiserer denne konvensjon forplikter seg til å gjennomføre den ved hjelp av lover eller forskrifter, ved samlinger av praktiske veiledninger eller andre egnede midler. Under gjennomføring av reglene i konvensjonen skal vedkommende myndigheter rådføre seg med representanter for arbeidsgivere og arbeidere.

Art. 2. 1. Denne konvensjon gjelder alle virksomheter der arbeidere blir utsatt for joniserende stråler under sitt arbeid.

2. Denne konvensjon gjelder ikke radioaktive emner, enten de er i forseglet eller åpen form, eller apparater som utvikler joniserende stråler, når emnene

eller apparatene, på grunn av de begrensede doser av joniserende stråler som kan mottas fra dem, er unntatt fra reglene i konvensjonen ved en av de fremgangsmåter for gjennomføring av denne som er nevnt i artikkel 1.

Art. 3. 1. Så langt vår innsikt til enhver tid rekker, skal alle egnede tiltak gjøres for å sikre effektivt vern av arbeidere mot joniserende stråler når det gjelder helse og sikkerhet.

2. De regler og tiltak som er nødvendig for dette formål, skal gjennomføres, og de opplysninger som er nødvendig for effektivt vern, skal gjøres tilgjengelig.

3. Med sikte på å sikre et slikt effektivt vern —

- (a) skal tiltak for vern av arbeidere mot joniserende stråler, gjennomført etter at en medlemsstat har ratifisert konvensjonen, være i samsvar med reglene i denne,
- (b) skal hver medlemsstat så snart som mulig, tilpasse tiltak den har gjennomført før konvensjonen ble ratifisert, slik at de blir i samsvar med reglene i denne, og den skal virke for å få gjennomført en slik tilpassning av andre ordninger som eksisterte da konvensjonen ble ratifisert,
- (c) skal vedkommende medlemsstat når den ratifiserer konvensjonen, sende generaldirektøren for ILO en erklæring som viser hvordan og for hvilke kategorier av arbeidere reglene i konvensjonen blir gjennomført, og den skal i sine rapporter om gjennomføringen av konvensjo-

nen peke på fremskritt som blir gjort på dette område,

- (d) skal styret for ILO sende Konferansen en spesiell rapport om gjennomføringen av underpunkt (b) i dette punkt 3 år etter den dag konvensjonen trådte i kraft. Rapporten skal også inneholde forslag om videre tiltak i denne sak som Styret finner passende.

Del II. Vernetiltak.

Art. 4. De virksomheter som omtales i artikkel 2 skal organiseres og ledes slik at en sikrer det vern som denne del av konvensjonen tar sikte på.

Art. 5. Alt som er mulig, skal gjøres for å avgrense strålebelastningen på arbeidere til det lavest mulige nivå, og alle parter skal søke å unngå enhver unødig belastning.

Art. 6. 1. Maksimalt tillatte doser av joniserende stråler som kan mottas fra kilder utenfor eller innenfor kroppen, og maksimalt tillatte mengder av radioaktive emner som kan tillates tilgang til kroppen, skal fastsettes i samsvar med del I av denne konvensjon for de forskjellige kategorier av arbeidere.

2. Nevnte maksimale doser og mengder skal til stadighet vurderes på bakgrunn av den kunnskap som til enhver tid finnes om strålefare.

Art. 7. 1. Passende nivåer i samsvar med artikkel 6 skal fastsettes for arbeidere som direkte er sysselsatt i arbeid med stråler og er

- (a) 18 år gamle eller mer
- (b) yngre enn 18 år.

2. Ingen arbeider under 16 år skal settes til arbeid berørt av joniserende stråler.

Art. 8. Passende nivåer i samsvar med artikkel 6 skal fastsettes for arbeidere som ikke arbeider direkte med stråler, men som oppholder seg på eller passerer steder der de kan bli utsatt for joniserende stråler eller radioaktive emner.

Art. 9. 1. Passende varselmetoder skal nyttes for å vise mulig risiko for joniserende stråler. Arbeidere skal få alle de opplysninger de trenger i denne sammenheng.

2. Alle arbeidere som er direkte sysselsatt med stråler skal få fullgod instruksjon, før og under slik sysselsetting, om de sikringstiltak som må tas for deres helse og sikkerhet og grunnene til disse.

Art. 10. Lover eller forskrifter skal påby at det på en måte som blir foreskrevet i disse lover og forskrifter, blir gitt melding om alt arbeid som utsetter ar-

beidere for yrkesmessig strålebelastning.

Art. 11. Det skal utføres passende overvåkning av arbeidere og arbeidsplasser slik at en får et mål for hvor utsatt arbeiderne er for joniserende stråler og radioaktive emner, og slik at en forvisser seg om at de riktige strålenivåer blir respektert.

Art. 12. Alle arbeidere som arbeider direkte med stråler skal gjennomgå passende legeundersøkelse før eller kort etter de blir satt til slikt arbeid, og senere bli legeundersøkt med passende mellomrom.

Art. 13. Det skal fastsettes, etter en av de fremgangsmåter for gjennomføring av konvensjonen som nevnt i artikkel 1, hvordan, som følge av arten og/eller graden av strålebelastning, disse skritt raskt skal tas:

- (a) arbeideren skal gjennomgå passende legeundersøkelse,
- (b) arbeidsgiveren skal melde fra til vedkommende myndighet i samsvar med de krav disse stiller,
- (c) eksperter i strålehygiene skal undersøke arbeidsforholdene for vedkommende arbeider,
- (d) arbeidsgiveren skal foreta nødvendige utbedringer på grunnlag av tekniske konklusjoner og medisinske råd.

Art. 14. Ingen arbeider skal være sysselsatt med eller fortsette å være sysselsatt med arbeid som kunne føre til at han blir strålebelastet, når dette er imot råd fra kvalifisert lege.

Art. 15. Hver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon påtar seg å opprette egnede tilsynsorganer for å overvåke at reglene i denne blir gjennomført, eller forvisse seg om at fullgodt tilsyn blir utført.

Del III. Avslutningsregler.

Art. 16. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 17. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 18. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon kan oppsi den når 5 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 5-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 5 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 5-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 19. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 20. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registre-

res av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 21. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig fremlegge for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 22. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

(a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til reglene i artikkel 18 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft,

(b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 23. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.